I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1760/2000,

annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000,

nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan ja 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([3]),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä ([4]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemisen käyttöönottamisesta 21 päivänä huhtikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 ([5]) 19 artiklassa säädetään, että kaikissa jäsenvaltioissa otetaan käyttöön 1 päivästä tammikuuta 2000 pakollinen naudanlihan merkintäjärjestelmä. Samassa artiklassa säädetään myös, että pakollista järjestelmää koskevat yleiset säännöt on vahvistettava ennen kyseistä päivämäärää komission ehdotuksesta.

(2) Naudanlihan pakollisen merkintäjärjestelmän yleisistä säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2772/1999 ([6]) säädetään, että kyseisiä yleisiä sääntöjä sovelletaan ainoastaan väliaikaisesti, enintään kahdeksan kuukauden ajan eli 1 päivästä tammikuuta 31 päivään elokuuta 2000.

(3) Selkeyden vuoksi asetus (EY) N:o 820/97 on kumottava ja korvattava tällä asetuksella.

(4) Sen jälkeen kun BSE-taudin aiheuttama kriisi oli saattanut naudanlihan ja naudanlihatuotteiden markkinat epävakaiksi, on kyseisten tuotteiden tuotanto- ja kaupan pitämisolosuhteiden avoimuutta lisätty erityisesti jäljitettävyyden osalta, ja tämä on vaikuttanut myönteisesti naudanlihan kulutukseen. Kuluttajien naudanlihaa kohtaan osoittaman luottamuksen säilyttämiseksi ja vahvistamiseksi ja kuluttajien harhaanjohtamisen estämiseksi on tarpeen kehittää kuluttajille annettavia tietoja tuotteen asianmukaisella ja selkeällä merkitsemisellä.

(5) Tämän tavoitteen saavuttamiseksi on ensisijaisen tärkeää ottaa käyttöön toisaalta tehokas nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä tuotantovaiheessa ja toisaalta puolueettomiin perusteisiin pohjautuva erityinen yhteisön merkintäjärjestelmä naudanliha-alalla markkinoillesaattamisvaiheessa.

(6) Näiden parannusten antamat takuut täyttävät myös tietyt yleistä etua, kuten kansanterveyden ja eläinten terveyden suojelua, koskevat vaatimukset.

(7) Sen seurauksena kuluttajien luottamus naudanlihan ja lihatuotteiden laatuun lisääntyy, kansanterveyden suojelun korkea taso säilyy ja naudanlihamarkkinoiden kestävä vakaus paranee.

(8) Eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa sisämarkkinoiden toteutumista varten 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY ([7]) 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, että yhteisön sisäisessä kaupassa eläimet on varustettava tunnisteella yhteisön määräysten mukaisesti ja että eläimet on rekisteröitävä siten, että eläimen alkuperä tai kauttakulkutila, -keskus tai järjestö voidaan jäljittää ja että nämä tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmät on laajennettava koskemaan kunkin jäsenvaltion alueella tapahtuvia eläinten siirtoja 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä.

([1]) EYVL C 376 E, 28.12.1999, s. 42.
([2]) EYVL C 117, 26.4.2000, s. 47.
([3]) EYVL C 226, 8.8.2000, s. 9.
([4]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 12. huhtikuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 6. kesäkuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 6. heinäkuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([5]) EYVL L 117, 7.5.1997, s. 1.
([6]) EYVL L 334, 28.12.1999, s. 1.
([7]) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49).

(9) Kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY ([1]) 14 artiklassa säädetään, että direktiivin 90/425/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukainen tunnistaminen ja rekisteröiminen on, teuraseläimiä ja rekisteröityjä hevoseläimiä lukuun ottamatta, tehtävä sen jälkeen, kun mainitut tarkastukset on suoritettu.

(10) Yhteisön tiettyjen maatalousalan tukijärjestelmien hallinnointi vaatii tietynlaisen karjan yksilöllistä tunnistamista. Tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmien on tämän vuoksi sovelluttava tällaisten yksilöllistä tunnistamista koskevien toimenpiteiden soveltamiseen ja valvontaan.

(11) On tarpeen varmistaa tiedon nopea ja tehokas vaihto jäsenvaltioiden välillä tämän asetuksen moitteettomaksi soveltamiseksi. Asiaa koskevat yhteisön säännökset on annettu jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi 19 päivänä toukokuuta 1981 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1468/81 ([2]) ja jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä eläinlääkintää ja kotieläinjalostusta koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi 21 päivänä marraskuuta 1989 annetulla neuvoston direktiivillä 89/608/ETY ([3]).

(12) Nykyiset nautaeläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevat säännöt on vahvistettu eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/102/ETY ([4]) ja asetuksessa (EY) N:o 820/97. Kokemus on osoittanut, että direktiivin 92/102/ETY täytäntöönpano ei ole toiminut täysin tyydyttävästi nautaeläinten osalta ja että sitä on vielä parannettava. Tämän vuoksi on tarpeen antaa nautaeläimiä koskeva erityisasetus kyseisen direktiivin säännösten tehostamiseksi.

(13) Jotta parannetun tunnistusjärjestelmän käyttöönotto hyväksyttäisiin, on ensisijaisen tärkeää, että tuottajaan ei kohdisteta kohtuuttomia hallinnollisia muodollisuuksia koskevia vaatimuksia. Täytäntöönpanon osalta on asetettava käytännössä noudatettavissa olevat määräajat.

(14) Jotta eläimet voidaan yhteisön tukijärjestelmien valvomiseksi jäljittää nopeasti ja tarkasti, kunkin jäsenvaltion on syytä luoda ATK-pohjainen kansallinen tietokanta, johon kirjataan eläinten tunnistetiedot, kaikki jäsenvaltion alueella olevat tilat ja eläinten siirrot, kyseisen tietokannan sisältämiä terveystietoja koskevat vaatimukset täsmentävän, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa annetun direktiivin 64/432/ETY muuttamisesta ja saattamisesta ajan tasalle 17 päivänä maaliskuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/12/EY ([5]) säännösten mukaisesti.

(15) Kunkin jäsenvaltion on toteutettava kaikki vielä mahdollisesti tarvittavat toimenpiteet, jotta kansallinen ATK-pohjainen tietokanta saataisiin täysin käyttökuntoon mahdollisimman nopeasti.

(16) On syytä toteuttaa toimenpiteet sellaisten teknisten edellytysten luomiseksi, joilla varmistetaan tuottajalle paras mahdollinen yhteys tietokantaan sekä tietokantojen laaja käyttö.

(17) Nautaeläinten siirtojen jäljittämiseksi eläimet olisi tunnistettava kumpaankin korvaan kiinnitettävän korvamerkin avulla ja eläimen mukana on sen kaikkien siirtojen aikana periaatteessa seurattava passi. Korvamerkin ja passin ominaisuudet olisi määriteltävä yhteisön tasolla. Jokaista eläintä varten, jolle on annettu korvamerkki, olisi periaatteessa annettava passi.

(18) Kolmansista maista direktiivin 91/496/ETY mukaisesti tuotuihin eläimiin olisi sovellettava samoja tunnistusta koskevia vaatimuksia.

(19) Kunkin eläimen olisi säilytettävä korvamerkkinsä koko elinaikansa.

(20) Komissio tutkii parhaillaan yhteisön tutkimuskeskuksen suorittaman työn perusteella mahdollisuutta käyttää elektronisia menetelmiä eläinten tunnistamiseksi.

(21) Eläinten pitäjien, niitä kuljettavia lukuun ottamatta, olisi pidettävä tilallaan olevista eläimistä ajan tasalla olevaa rekisteriä. Tämän rekisterin ominaisuudet olisi määritettävä yhteisön tasolla. Näiden rekistereiden olisi pyynnöstä oltava toimivaltaisen viranomaisen saatavilla.

(22) Jäsenvaltiot voivat saattaa näiden toimenpiteiden aiheuttamat kustannukset koko naudanliha-alan vastattavaksi.

(23) Tämän asetuksen kunkin osaston soveltamisesta vastaava toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset olisi nimettävä.

(24) Kaikissa jäsenvaltioissa olisi pakollisesti otettava käyttöön pakollinen naudanlihan merkintäjärjestelmä. Tässä pakollisessa järjestelmässä naudanliha-alan toimijoiden ja järjestöjen on annettava merkinnöissä tietoja lihasta sekä sen eläimen tai niiden eläinten teurastuspaikasta, josta tai joista kyseinen naudanliha on peräisin.

([1]) EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/43/EY (EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1).
([2]) EYVL L 144, 2.6.1981, s. 1, asetus sellaisena kuin se on kumottuna asetuksella (EY) N:o 515/97 (EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1).
([3]) EYVL L 351, 2.12.1989, s. 34.
([4]) EYVL L 355, 5.12.1992, s. 32, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.
([5]) EYVL L 109, 25.4.1997, s. 1.

(25) Pakollista naudanlihan merkintäjärjestelmää olisi tehostettava 1 päivästä tammikuuta 2002. Pakollista järjestelmää sovellettaessa naudanlihaa kaupan pitävien toimijoiden ja järjestöjen olisi lisäksi sisällytettävä merkintöihin tietoja alkuperästä, erityisesti eläimen tai eläinten, josta tai joista naudanliha on peräisin, syntymä-, teuraaksikasvatus- ja teurastuspaikasta.

(26) Naudanlihan vapaaehtoisessa merkitsemisjärjestelmässä voidaan antaa muita tietoja kuin tietoja eläimen tai eläinten, josta tai joista naudanliha on peräisin, syntymä-, teuraaksikasvatus- ja teurastuspaikasta.

(27) Pakollisen alkuperämerkintäjärjestelmän olisi oltava voimassa 1 päivästä tammikuuta 2002 siten, että täydellisiä tietoja nautojen siirroista yhteisössä vaaditaan ainoastaan 31 päivän joulukuuta 1997 jälkeen syntyneiden eläinten osalta.

(28) Pakollista naudanlihan merkintäjärjestelmää olisi sovellettava myös yhteisöön tuotavaan lihaan. Säännöksissä on kuitenkin otettava huomioon, että kolmannen maan toimijalla tai järjestöllä ei välttämättä ole kaikkia tietoja, joita yhteisössä tuotetun naudanlihan merkinnöissä vaaditaan. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa vähimmäistiedot, jotka kolmansien maiden on merkittävä.

(29) On säädettävä poikkeuksista ja samalla taattava vähimmäismäärä tietoja jauhettua naudanlihaa tuottavien ja kaupan pitävien toimijoiden tai järjestöjen osalta, joilla ei ehkä ole mahdollisuutta antaa kaikkia pakollisessa naudanlihan merkintäjärjestelmässä vaadittavia tietoja.

(30) Merkintöjen tavoitteena on tehdä naudanlihan kaupan pitämisestä mahdollisimman avointa.

(31) Tämän asetuksen säännökset eivät saa estää maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 [1] soveltamista.

(32) On tarpeen säätää myös yhteisön kehyksestä, joka koskee naudanlihan merkintöjen osalta muita kuin pakollisessa merkintäjärjestelmässä vaadittuja tietoja. Yhteisössä kaupan pidetyn naudanlihan merkintöjen moninaisuuden vuoksi asianmukaisinta on perustaa vapaaehtoinen merkintäjärjestelmä. Tällaisen vapaaehtoisen merkintäjärjestelmän tehokkuus perustuu mahdollisuuteen jäljittää eläin tai eläimet, joista merkitty naudanliha on peräisin. Toimijan tai järjestön merkintäjärjestelyistä olisi tehtävä eritelmä, joka on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksyttäväksi. Toimijoilla ja järjestöillä olisi oltava lupa tehdä merkintöjä naudanlihaan vain, jos merkinnässä on niiden nimi tai yksilöivä liikemerkki. Jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava oikeus peruuttaa eritelmälle antamansa hyväksyminen, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan. Jotta merkintäeritelmät tunnustettaisiin koko yhteisössä, on tarpeen säätää jäsenvaltioiden keskinäisestä tietojen vaihdosta.

(33) Kolmansista maista yhteisöön naudanlihaa tuovat toimijat ja järjestöt saattavat myös haluta tehdä tuotteisiinsa merkintöjä vapaaehtoisen merkintäjärjestelmän mukaisesti. Tämän vuoksi olisi annettava säännöksiä, joiden tarkoituksena on varmistaa niin hyvin kuin mahdollista, että tuotua naudanlihaa koskevat merkintäjärjestelyt ovat yhtä luotettavia kuin yhteisön naudanlihaa koskevat.

(34) Kun asetuksen (EY) N:o 820/97 II osastossa säädetyistä järjestelyistä siirrytään tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin, voi syntyä vaikeuksia, joita tässä asetuksessa ei ole otettu huomioon. Tällaisen tapauksen varalta olisi säädettävä, että komissio voi toteuttaa tarvittavat siirtymätoimenpiteet. Komission olisi myös voitava ratkaista erityiset käytännön ongelmat silloin, kun se vaikuttaa tarkoituksenmukaiselta.

(35) Tässä asetuksessa säädettyjen merkintäjärjestelyjen luotettavuuden varmistamiseksi on tarpeen velvoittaa jäsenvaltiot toteuttamaan riittäviä ja tehokkaita valvontatoimenpiteitä. Tämä valvonta olisi toteutettava sen vaikuttamatta valvontaan, jota komissio voi vastaavasti toteuttaa Euroopan yhteisön taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 [2] 9 artiklan mukaisesti.

(36) Olisi säädettävä asianmukaisista seuraamuksista tämän asetuksen rikkomisen varalta.

(37) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY [3] mukaisesti,

[1] EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1.

[2] EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1036/1999 (EYVL L 127, 21.5.1999, s. 4).

[3] EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

Nautaeläinten tunnistus ja rekisteröinti

1 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä tämän osaston säännösten mukaisesti.

2. Tämän osaston säännöksiä on sovellettava sanotun kuitenkaan rajoittamatta tautien hävittämiseksi tai torjumiseksi mahdollisesti annettavien yhteisön sääntöjen sekä direktiivin 91/496/ETY ja asetuksen (ETY) N:o 3508/92 ([1]) soveltamista. Direktiivin 92/102/ETY erityisesti nautaeläimiä koskevia säännöksiä ei kuitenkaan enää sovelleta siitä päivämäärästä alkaen, jolloin kyseisten eläinten on oltava merkitty tämän osaston mukaisella tunnisteella.

2 artikla

Tässä osastossa tarkoitetaan:

— 'eläimellä' direktiivin 64/432/ETY ([2]) 2 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettua nautaeläintä,

— 'tilalla' jäsenvaltion alueella sijaitsevaa laitosta, rakennusta tai ulkopihaton osalta mitä tahansa paikkaa, jossa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia eläimiä pidetään, kasvatetaan tai hoidetaan,

— 'pitäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa eläimistä pysyvästi tai tilapäisesti, myös kuljetuksen tai kaupanpitämisen aikana,

— 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion keskusviranomaista tai viranomaisia, joka on tai jotka ovat vastuussa eläinlääkintätarkastusten suorittamisesta ja tämän osaston täytäntöönpanosta, tai jolle tai joille näiden tehtävien suorittaminen on annettu, taikka viranomaisia, joiden tehtävänä on palkkioiden valvomisen osalta asetuksen (ETY) N:o 3508/92 täytäntöönpano.

3 artikla

Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmään on kuuluttava seuraavat osat:

a) korvamerkit kunkin eläimen yksilölliseksi tunnistamiseksi;

b) ATK-pohjaiset tietokannat;

c) eläimiä varten annettavat passit;

d) kullakin tilalla pidettävät omat rekisterit.

Kaikkien tässä osastossa tarkoitettujen tietojen on oltava komission ja asianomaisen jäsenvaltion saatavilla. Jäsenvaltioiden ja komission on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tiedot ovat kaikkien, joiden etua asia koskee, myös kyseisen jäsenvaltion tunnustamien asianomaisten kuluttajajärjestöjen saatavilla sillä edellytyksellä, että kansallisessa lainsäädännössä edellytetty luottamuksellisuus ja tietosuoja turvataan.

4 artikla

1. Kaikki tilalla olevat 31 päivän joulukuuta 1997 jälkeen syntyneet tai yhteisön sisäiseen kauppaan mainitun päivän jälkeen tarkoitetut eläimet on merkittävä kumpaankin korvaan kiinnitettävällä, toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tunnistusmerkillä. Eläimen molemmissa korvamerkeissä on oltava sama tunnistuskoodi, jonka avulla jokainen yksittäinen eläin ja sen syntymätila voidaan tunnistaa. Edellä sanotusta poiketen saadaan ennen 1 päivää tammikuuta 1998 syntyneet ja mainitun päivän jälkeen yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetut eläimet 1 päivään syyskuuta 1998 asti merkitä direktiivin 92/102/ETY mukaisella tavalla.

Ensimmäisessä kohdassa sanotusta poiketen saadaan ennen 1 päivää tammikuuta 1998 syntyneet ja mainitun päivän jälkeen yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetut, välittömästi teurastettavat eläimet merkitä 1 päivään syyskuuta 1999 asti direktiivin 92/102/ETY mukaisella tavalla.

Kulttuuri- ja urheilutapahtumiin (messuja ja näyttelyitä lukuun ottamatta) tarkoitetut nautaeläimet voidaan merkitä korvamerkin sijasta vastaavat takeet antavalla ja komission hyväksymällä tunnistusjärjestelmällä.

2. Korvamerkki on kiinnitettävä jäsenvaltion vahvistaman ajan kuluessa eläimen syntymästä lukien ja joka tapauksessa ennen kuin eläin siirretään syntymätilaltaan. Tämä määräaika saa 31 päivään joulukuuta 1999 asti olla enintään 30 päivää ja kyseisen päivän jälkeen enintään 20 päivää.

Komissio voi kuitenkin jäsenvaltion pyynnöstä ja 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen määritellä ne olosuhteet, joiden vallitessa jäsenvaltiot voivat pidentää sallittua määräaikaa.

Eläintä, joka on syntynyt 31 päivän joulukuuta 1997 jälkeen, ei saa siirtää tilalta, jollei sitä ole merkitty tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

3. Jokainen kolmannesta maasta tuotu eläin, joka on läpäissyt direktiivissä 91/496/ETY säädetyt tarkastukset ja joka pysyy yhteisön alueella, on merkittävä eläimen vastaanottavalla tilalla tämän artiklan säännökset täyttävällä korvamerkillä kyseisen jäsenvaltion vahvistaman ajan kuluessa, joka on enintään 20 päivää edellä mainituista tarkastuksista, ja joka tapauksessa ennen kuin eläin siirretään kyseiseltä tilalta.

Eläintä ei kuitenkaan ole tarpeen merkitä, jos vastaanottava tila on siinä jäsenvaltiossa sijaitseva teurastamo, jossa tarkastukset suoritetaan, ja jossa eläin teurastetaan 20 päivän kuluessa kyseisistä tarkastuksista.

([1]) EYVL L 355, 5.12.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1036/1999 (EYVL L 127, 21.5.1999, s. 4).

([2]) EYVL 121, 29.7.1964, s. 1977/64, direktiivi sellaisena kuin se on saatettuna ajan tasalle direktiivillä 97/12/EY (EYVL L 109, 25.4.1997, s. 1) ja viimeksi muutettuna direktiivillä 98/99/EY (EYVL L 358, 31.12.1998, s. 107).

Kolmannen maan antama alkuperäinen tunniste on kirjattava 5 artiklassa tarkoitettuun ATK-pohjaiseen tietokantaan tai, jos tietokanta ei ole vielä täysimääräisesti käytössä, 3 artiklassa tarkoitettuihin rekistereihin samanaikaisesti määräpaikkana olevassa jäsenvaltiossa eläimelle annetun tunnistuskoodin kanssa.

4. Jokaisen toisesta jäsenvaltiosta tuodun eläimen on säilytettävä alkuperäinen korvamerkkinsä.

5. Korvamerkkiä ei saa poistaa tai korvata ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa lupaa.

6. Korvamerkit ovat tilakohtaisia, ja ne jaetaan ja kiinnitetään eläimiin toimivaltaisen viranomaisen määräämällä tavalla.

7. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät komission antaman kertomuksen ja siihen mahdollisesti liittyvien ehdotusten perusteella sekä perustamissopimuksen 95 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001 mahdollisuudesta ottaa käyttöön sähköisiä tunnistusjärjestelyjä tällä alalla tapahtuneen kehityksen perusteella.

5 artikla

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on perustettava ATK-pohjainen tietokanta direktiivin 64/432/ETY 14 ja 18 artiklan mukaisesti.

ATK-pohjaisten tietokantojen on oltava täysin käyttökunnossa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999, ja niiden on sisällettävä tästä päivämäärästä alkaen kaikki vaadittavat tiedot kyseisen direktiivin mukaisesti.

6 artikla

1. Toimivaltaisen viranomaisen on 1 päivästä tammikuuta 1998 alkaen annettava passi jokaista 4 artiklan mukaisesti merkittävää eläintä varten 14 päivän kuluessa sen syntymää koskevasta ilmoituksesta tai, jos eläin on tuotu kolmannesta maasta, 14 päivän kuluessa siitä, kun on tehty ilmoitus jäsenvaltion suorittamasta eläimen merkitsemisestä uudella tunnisteella 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Toimivaltainen viranomainen voi samoin edellytyksin antaa passin toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevia eläimiä varten. Tällöin eläimen mukana sen maahan saapuessa oleva passi luovutetaan toimivaltaiselle viranomaiselle, joka palauttaa sen passin antaneelle jäsenvaltiolle.

Jäsenvaltion pyynnöstä komissio voi kuitenkin 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen määritellä olosuhteet, joiden vallitessa sallittua määräaikaa voidaan pidentää.

2. Kun eläintä siirretään, sitä koskevan passin on seurattava sen mukana.

3. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisestä virkkeestä ja 2 kohdasta poiketen

— jäsenvaltiot, joilla on käytössään ATK-pohjainen tietokanta, jonka komissio katsoo olevan 5 artiklan mukaisesti kaikilta osin käyttökunnossa, voivat määrätä, että passi annetaan ainoastaan yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettuja eläimiä varten ja että passin on seurattava eläimen mukana vain, jos eläin siirretään kyseisen jäsenvaltion alueelta toisen jäsenvaltion alueelle, ja että tällöin passiin sisältyvät ATK-pohjaiseen tietokantaan perustuvat tiedot.

  Toisesta jäsenvaltiosta tuotavan eläimen mukana seuraava passi on näissä jäsenvaltioissa eläimen maahan saapuessa luovutettava toimivaltaiselle viranomaiselle.

— jäsenvaltiot voivat 1 päivään tammikuuta 2000 sallia, että karjaa, jota siirretään kyseisen jäsenvaltion sisällä, varten annetaan yhteinen passi, jos sillä on sama alkuperä ja määräpaikka ja sen mukana seuraa eläinlääkintäasiakirja.

4. Jos eläin kuolee, pitäjän on palautettava passi toimivaltaiselle viranomaiselle seitsemän päivän kuluessa eläimen kuolemasta. Jos eläin lähetetään teurastamoon, teurastamon hoitaja on vastuussa passin palauttamisesta toimivaltaiselle viranomaiselle.

5. Jos eläin viedään kolmanteen maahan, viimeisen pitäjän on palautettava passi sen paikkakunnan toimivaltaiselle viranomaiselle, josta eläin viedään maasta.

7 artikla

1. Kunkin eläinten pitäjän, paitsi niitä kuljettavan, on:

— pidettävä ajan tasalla olevaa rekisteriä,

— ilmoitettava siitä lähtien, kun ATK-pohjainen tietokanta on täysin käyttökunnossa, toimivaltaiselle viranomaiselle jäsenvaltion vahvistaman ajan kuluessa, joka on vähintään kolme päivää ja enintään seitsemän päivää, kaikki eläinten siirrot tilalle ja tilalta sekä kaikki tilalla tapahtuvat eläinten syntymät ja kuolemat sekä näiden tapahtumien päivämäärät. Komissio voi kuitenkin jäsenvaltion pyynnöstä ja 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen määritellä ne olosuhteet, joiden vallitessa jäsenvaltiot voivat pidentää sallittua määräaikaa ja määrätä erityisistä säännöistä, joita sovelletaan sellaisten nautaeläinten paikanvaihtoihin, joita on tarkoitus laiduntaa kesällä eri paikoilla vuoristoseuduilla.

2. Kunkin pitäjän on tarvittaessa ja 6 artiklan säännösten mukaisesti täydennettävä passi heti kunkin eläimen saavuttua tilalle tai ennen sen siirtämistä tilalta ja huolehdittava siitä, että passi seuraa eläimen mukana.

3. Kunkin pitäjän on pyynnöstä toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tiedot, jotka koskevat hänen omistamiensa, pitämiensä, kuljettamiensa, kaupan pitämiensä tai teurastamiensa eläinten alkuperää, tunnistamista sekä tarvittaessa määräpaikkaa.

4. Rekisterin on oltava toimivaltaisen viranomaisen käytettävissä tämän hyväksymässä, manuaalisessa tai ATK-pohjaisessa muodossa toimivaltaisen viranomaisen määräämän ajan, kuitenkin vähintään kolme vuotta, jona aikana kyseisellä viranomaisella on milloin tahansa oltava pyynnöstään pääsy rekisteriin.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän osaston noudattamisesta huolehtiva toimivaltainen viranomainen. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseinen viranomainen toisilleen ja komissiolle.

9 artikla

Jäsenvaltiot voivat periä 3 artiklassa tarkoitetuista järjestelmistä ja tässä osastossa tarkoitetuista tarkastuksista aiheutuvat kustannukset eläinten pitäjiltä.

10 artikla

Tämän säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista, jäljempänä mainittuja seikkoja koskevista toimenpiteistä päätetään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen:

a) korvamerkkejä koskevat määräykset;

b) passia koskevat määräykset;

c) rekisteriä koskevat määräykset;

d) suoritettavien tarkastusten vähimmäistaso;

e) hallinnollisten seuraamusten soveltaminen;

f) siirtymätoimenpiteet, joita tarvitaan helpottamaan tämän osaston säännösten soveltamista.

II OSASTO

Naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitseminen

11 artikla

Asetuksen 12 artiklassa määritellyn toimijan tai järjestön,

— jonka tämän osaston I jakson mukaan edellytetään merkitsevän naudanlihan kaupan pitämisen kaikissa vaiheissa,

— joka haluaa tämän osaston II jakson mukaan merkitä naudanlihan myyntipaikalla antaakseen muita kuin 13 artiklassa tarkoitettuja tietoja merkityn lihan tai eläimen, josta se on peräisin, eräistä ominaisuuksista tai tuotanto-olosuhteista,

on tehtävä se tämän osaston mukaisesti.

Tätä osastoa sovelletaan rajoittamatta kuitenkaan muun asiaankuuluvan, erityisesti naudanlihaa koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista.

12 artikla

Tässä osastossa tarkoitetaan:

— 'naudanlihalla' CN-koodeihin 0201, 0202, 0206 10 95 ja 0206 29 91 kuuluvia tuotteita,

— 'merkinnällä' merkinnän tekemistä yksittäiseen lihapalaan tai yksittäisiin lihapaloihin tai niiden pakkauksiin ja muiden kuin esipakattujen tuotteiden osalta asianmukaisten tietojen antamista kirjallisesti ja näkyvällä tavalla kuluttajalle myyntipaikassa,

— 'järjestöllä' yhden tai useamman osa-alueen toimijoiden ryhmää naudanlihakaupan alalla.

I JAKSO

Yhteisön pakollinen naudanlihan merkintäjärjestelmä

13 artikla

Yleiset säännöt

1. Toimijoiden ja järjestöjen, jotka pitävät naudanlihaa kaupan yhteisössä, on merkittävä se tämän artiklan säännösten mukaisesti.

Pakollisella merkintäjärjestelmällä on varmistettava yhteys toisaalta tunnistetun ruhon, sen neljänneksen tai tunnistettujen lihapalojen sekä toisaalta yksittäisen eläimen välillä tai, jos sitä merkinnässä olevien tietojen paikkansa pitävyyden tarkistamiseksi voidaan pitää riittävänä, kyseisen eläinryhmän välillä.

2. Merkinnässä on oltava seuraavat tiedot:

a) viitenumero tai -koodi, joka osoittaa lihan ja eläimen/eläinten välisen yhteyden. Tämä numero voi olla sen yksittäisen eläimen tunnistusnumero, josta liha on peräisin, tai eläinryhmän tunnistusnumero;

b) sen teurastamon hyväksymisnumero, jossa eläin tai eläinryhmä on teurastettu, sekä jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa teurastamo sijaitsee. Tieto on esitettävä seuraavasti: "Teurastettu (jäsenvaltion tai kolmannen maan nimi) (hyväksymisnumero)";

c) sen leikkaamon, jossa ruhot tai ruhoryhmät on leikattu, hyväksymisnumero sekä jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa kyseinen leikkaamo sijaitsee. Tieto on esitettävä seuraavasti: "Leikattu (jäsenvaltion tai kolmannen maan nimi) (hyväksymisnumero)".

3. Jäsenvaltiot, joiden I osastossa tarkoitetussa nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmässä on riittävästi tietoja, voivat kuitenkin 31 päivään joulukuuta 2001 päättää, että kyseisessä jäsenvaltiossa syntyneistä, kasvatetuista ja teurastetuista eläimistä peräisin olevan lihan osalta on merkittävä myös muita tietoja.

4. Edellä 3 kohdassa säädetty pakollinen järjestelmä ei saa aiheuttaa häiriöitä jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.

Jäsenvaltiot, jotka haluavat soveltaa 3 kohtaa, tarvitsevat täytäntöönpanojärjestelmiensä soveltamiseen komission etukäteen antaman hyväksynnän.

5. a) Toimijoiden ja järjestöjen on 1 päivästä tammikuuta 2002 sisällytettävä merkintöihin myös seuraavat tiedot:

i) jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa eläin on syntynyt;

ii) jäsenvaltiot tai kolmannet maat, joissa eläin on kasvatettu teuraaksi;

iii) jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa eläin on teurastettu.

b) Jos liha on peräisin eläimistä, jotka ovat syntyneet ja jotka on kasvatettu ja teurastettu

i) samassa jäsenvaltiossa, tieto voidaan esittää muodossa "Alkuperä: (jäsenvaltion nimi)";

ii) samassa kolmannessa maassa, tieto voidaan esittää muodossa "Alkuperä: (kolmannen maan nimi)".

14 artikla

Poikkeukset pakollisesta merkintäjärjestelmästä

Poiketen siitä, mitä 13 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa ja saman artiklan 5 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa säädetään, jauhettua naudanlihaa valmistavien toimijoiden tai järjestöjen on merkittävä "valmistettu (jäsenvaltion tai kolmannen maan nimi)" sen mukaan, missä liha on valmistettu, ja alkuperä, jos valmistusvaltio on muu kuin kyseinen valtio tai kyseiset valtiot.

13 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukainen velvoite on sovellettavissa kyseiseen lihaan tämän asetuksen soveltamispäivästä.

Nämä toimijat tai järjestöt voivat kuitenkin täydentää jauhetun naudanlihan merkintöjä:

— yhdellä tai useammalla 13 artiklassa mainitulla tiedolla ja/tai

— kyseisen lihan valmistuspäivämäärällä.

Saadun kokemuksen perusteella ja mahdollisten tarpeiden mukaan samanlaisia säännöksiä voidaan antaa leikatun lihan sekä leikkuujätteiden osalta 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

15 artikla

Kolmansista maista tulevan naudanlihan pakollinen merkintäjärjestelmä

Poiketen siitä, mitä 13 artiklassa säädetään, yhteisöön tuotavaan naudanlihaan, josta ei ole saatavilla kaikkia 13 artiklassa säädettyjä tietoja, on tehtävä 17 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti seuraava merkintä: "Alkuperä: muu kuin EY" ja "Teurastettu: (kolmannen maan nimi)".

II JAKSO

Vapaaehtoinen merkintäjärjestelmä

16 artikla

Yleiset säännöt

1. Kunkin toimijan tai järjestön on toimitettava sellaisten merkintöjen osalta, jotka sisältävät muita kuin tämän osaston I jaksossa säädettyjä tietoja, eritelmä hyväksyttäväksi sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa kyseistä naudanlihaa tuotetaan tai pidetään kaupan. Toimivaltainen viranomainen voi myös laatia eritelmiä kyseisessä jäsenvaltiossa käytettäväksi edellyttäen, että niiden käyttö ei ole pakollista.

Vapaaehtoisissa merkintäeritelmissä on oltava:

— merkintään tulevat tiedot,

— toimenpiteet, jotka on toteutettava näiden tietojen paikkansapitävyyden varmistamiseksi,

— valvontajärjestelmä, jota sovelletaan tuotannon ja kaupan pitämisen kaikissa vaiheissa, mukaan lukien tarkastukset, jotka suorittaa toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä, toimijan tai järjestön nimeämä itsenäinen elin. Näiden elinten on noudatettava eurooppalaisessa standardissa EN/45011 määriteltyjä vaatimuksia,

— järjestön osalta sellaiseen jäseneen kohdistettavat toimenpiteet, joka ei noudata eritelmää.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että itsenäisen elimen tekemät tarkastukset voidaan korvata toimivaltaisen viranomaisen tekemillä tarkastuksilla. Toimivaltaisella viranomaisella on tätä varten oltava käytettävissään asiantunteva henkilöstö ja voimavarat, jotka ovat tarpeen vaadittujen tarkastusten tekemiseksi.

Tässä jaksossa säädettyjen tarkastusten kustannuksista vastaa merkintäjärjestelmää käyttävä toimija tai järjestö.

2. Eritelmän hyväksyminen edellyttää toimivaltaisen viranomaisen 1 kohdassa tarkoitettujen seikkojen huolellisen tarkastelun perusteella saamaa varmuutta siitä, että suunniteltu merkintäjärjestelmä ja erityisesti sen valvontajärjestelmä toimivat moitteettomasti ja luotettavasti. Toimivaltaisen viranomaisen on hylättävä sellainen eritelmä, joka ei varmuudella osoita yhteyttä toisaalta tunnistettujen ruhon, neljänneksen tai lihapalojen sekä toisaalta yksittäisen eläimen välillä, tai jos merkinnässä olevien tietojen oikeellisuuden tarkistamiseksi voidaan pitää riittävänä, kyseisten eläinten välillä.

Myös sellaiset eritelmät on hylättävä, joissa sallitaan harhaanjohtavia tai epäselviä tietoja sisältävät merkinnät.

3. Jos naudanlihaa tuotetaan ja/tai myydään kahdessa tai sitä useammassa jäsenvaltiossa, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava toimitettuja eritelmiä siltä osin kuin niiden sisältämät tiedot koskevat niiden alueella suoritettavia toimia ja annettava niille hyväksyntänsä. Tällöin on jokaisen jäsenvaltion tunnustettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden antamat hyväksynnät.

Jos 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti asetettavan määräajan kuluessa, joka lasketaan hakemuksen jättämistä seuraavasta päivästä, hyväksyntää ei ole evätty tai annettu eikä lisätietoja ole pyydetty, toimivaltaisen viranomaisen katsotaan hyväksyneen eritelmän.

4. Jos kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät toimitetun eritelmän, kyseisellä toimijalla tai järjestöllä on lupa merkitä naudanlihaa, edellyttäen että merkinnässä on sen nimi tai liikemerkki.

5. Poiketen siitä, mitä 1—4 kohdassa säädetään, komissio voi 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti sallia nopeutetun tai yksinkertaistetun hyväksymismenettelyn tietyissä tapauksissa, erityisesti pienissä vähittäismyyntipakkauksissa olevalle naudanlihalle tai yksittäin pakatulle parhaista ruhonosista leikatulle naudanlihalle, jotka on hyväksytyn eritelmän mukaisesti merkitty yhdessä jäsenvaltiossa ja tuotu toisen jäsenvaltion alueelle, edellyttäen että alkuperäiseen merkintään ei ole lisätty tietoja.

6. Jäsenvaltion on päätettävä, että sen yhden tai useamman alueen nimeä ei voida käyttää erityisesti silloin, kun alueen nimi:

— voi aiheuttaa sekaannuksia tai valvontavaikeuksia,

— on varattu asetuksessa (ETY) N:o 2081/92 tarkoitetulle naudanlihalle.

Jos hyväksyntä annetaan, alueen nimeä täydennetään kyseisen jäsenvaltion nimellä.

7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti merkinnöissä olevat tiedot. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille 23 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa naudanlihan hallintokomiteassa, ja tarvittaessa voidaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää näitä tietoja koskevista säännöistä ja erityisesti määrätä rajoituksia.

17 artikla

Kolmansista maista tulevan naudanlihan vapaaehtoiset merkinnät

1. Jos naudanliha tuotetaan kokonaan tai osittain kolmannessa maassa, toimijat ja järjestöt saavat merkitä lihan tämän jakson mukaisesti vain, jos ne noudattavat 16 artiklaa ja ovat saaneet eritelmälleen kunkin kyseessä olevan kolmannen maan tätä tarkoitusta varten nimeämän toimivaltaisen viranomaisen hyväksynnän.

2. Kolmannessa maassa myönnetty hyväksyntä on voimassa yhteisössä ainoastaan, jos kyseinen maa toimittaa etukäteen komissiolle tiedot:

— nimetystä toimivaltaisesta viranomaisesta,

— toimivaltaisen viranomaisen kyseisen eritelmän tarkastelussa noudattamista menettelyistä ja vaatimuksista,

— jokaisesta toimijasta tai järjestöstä, jonka eritelmän toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt.

Komissio toimittaa nämä tiedot jäsenvaltioille.

Jos komissio päätyy edellä mainittujen tietojen perusteella siihen tulokseen, etteivät kolmannessa maassa sovelletut menettelyt ja/tai vaatimukset vastaa tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia, komissio päättää kyseistä maata kuultuaan, etteivät sen myöntämät hyväksynnät ole voimassa yhteisössä.

18 artikla

Seuraamukset

Jos osoittautuu, että toimija tai järjestö ei ole noudattanut 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua eritelmää, jäsenvaltio voi peruuttaa sille annetun 16 artiklan 2 kohdan mukaisen hyväksynnän, tai jos hyväksyntä pidetään voimassa, määrätä sille lisäehtoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta järjestön itsensä tai 16 artiklan mukaisen itsenäisen valvontaelimen toimia.

III JAKSO

Yleiset säännökset

19 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt

Tämän säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista, jäljempänä mainittuja seikkoja koskevista toimenpiteistä päätetään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen:

a) 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun eläinryhmän koon määrittely;

b) 14 artiklassa tarkoitetun jauhetun naudanlihan, naudanlihan leikkuujätteiden tai leikatun naudanlihan määrittely;

c) erityistietojen määrittely, joita merkinnöissä voidaan antaa;

d) toimenpiteet, joita tarvitaan helpottamaan siirtymistä asetuksen (EY) N:o 820/97 soveltamisesta tämän osaston soveltamiseen;

e) toimenpiteet, joita tarvitaan erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi. Nämä toimenpiteet voivat asianmukaisesti perusteltuina poiketa joistakin tämän osaston säännöksistä.

20 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän osaston täytäntöönpanosta vastaava toimivaltainen viranomainen tai vastaavat toimivaltaiset viranomaiset viimeistään 14 päivänä lokakuuta 2000.

21 artikla

Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 14 päivänä elokuuta 2003 kertomuksen ja tekee tarvittaessa ehdotuksia, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalan laajentamista naudanlihaa sisältäviin jalosteisiin ja naudanlihatuotteisiin.

III OSASTO

Yhteiset säännökset

22 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tämän asetuksen säännösten noudattamisen varmistamiseksi. Säädetyt tarkastukset eivät saa rajoittaa niitä tarkastuksia, joita komissio voi asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 9 artiklan mukaisesti suorittaa.

Jäsenvaltion eläinten pitäjälle määräämien seuraamusten on oltava oikeassa suhteessa säännösten rikkomisen vakavuuteen. Seuraamukset voivat perustelluissa tapauksissa käsittää eläinten siirtämistä kyseisen pitäjän tilalle tai sieltä pois koskevia rajoituksia.

2. Komission asiantuntijoiden on toimivaltaisten viranomaisten kanssa yhteistyössä

a) todennettava, että jäsenvaltiot noudattavat tämän asetuksen säännöksiä;

b) tehtävä paikan päällä tarkastuksia sen varmistamiseksi, että tarkastukset tehdään tämän asetuksen mukaisesti.

3. Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus tehdään, on annettava komission asiantuntijoille kaikki apu, jota ne tarvitsevat tehtäviensä hoidossa.

Tarkastusten tuloksista on keskusteltava jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa ennen loppukertomuksen laatimista ja levittämistä.

4. Komissio tarkastelee tilannetta 23 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetussa pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa, jos se katsoo tämän tarpeelliseksi tarkastusten tulosten perusteella. Se voi tehdä tarvittavat päätökset 23 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5. Komissio seuraa tilanteen kehitystä. Se voi tilanteen kehityksen perusteella ja 23 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen muuttaa tai kumota 4 kohdassa tarkoitetut päätökset.

6. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 23 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

23 artikla

1. Komissiota avustaa:

a) täytäntöönpantaessa 10 artiklaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 ([1]) 11 artiklassa tarkoitettu Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston komitea;

b) täytäntöönpantaessa 19 artiklaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ([2]) 42 artiklassa tarkoitettu naudanlihan hallintokomitea;

c) täytäntöönpantaessa 22 artiklaa neuvoston päätöksellä 68/361/ETY ([3]) perustettu pysyvä eläinlääkintäkomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

4. Komiteat vahvistavat työjärjestyksensä.

24 artikla

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 820/97.

2. Viittauksia asetukseen (EY) N:o 820/97 pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja niitä on luettava liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

25 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivänä syyskuuta 2000 tai sen jälkeen teurastetuista eläimistä peräisin olevaan lihaan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2000.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
N. FONTAINE	J. GLAVANY

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.
([2]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.
([3]) EYVL L 255, 18.10.1968, s. 23.

LIITE

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 820/97	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artikla	9 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artikla	—
12 artikla	11 artikla
13 artikla	12 artikla
14 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta
14 artiklan 3 kohta	16 artiklan 5 kohta
14 artiklan 4 kohta	16 artiklan 4 kohta
15 artikla	17 artikla
16 artiklan 1 kohta	16 artiklan 3 kohta
16 artiklan 2 kohta	16 artiklan 3 kohta
16 artiklan 3 kohta	13 artiklan 2 kohdan a alakohta
17 artikla	18 artikla
18 artikla	19 artikla
19 artikla	—
20 artikla	20 artikla
21 artikla	22 artikla
22 artikla	25 artikla